ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ 2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0352/2011

14.10.2011

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την κατάργηση της απόφασης 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής
(2009/2212(INI))

Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων

Εισηγητής: David Martin

PR_INI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ...3

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....27

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....33

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την κατάργηση της απόφασης 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (2009/2212(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 226, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

– έχοντας υπόψη τα άρθρα 41 και 48 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων (A7-0352/2011),

1. εγκρίνει την πρόταση κανονισμού που προσαρτάται στο παρόν ψήφισμα·

2. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εγκρίνουν την πρόταση·

3. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, αν αδυνατούν να εγκρίνουν την πρόταση στην παρούσα της μορφή, να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις με το Κοινοβούλιο, αναθέτει δε στον εισηγητή του και στον πρόεδρο της αρμόδιας επιτροπής του να διεξαγάγουν, υπό την καθοδήγηση της εν λόγω επιτροπής, διαπραγματεύσεις με το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση της συναίνεσης των δύο αυτών θεσμικών οργάνων·

4. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα και την πρόταση κανονισμού που προσαρτάται σε αυτό στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στα εθνικά κοινοβούλια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την κατάργηση της απόφασης 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 226, παράγραφος 3,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 106α,

μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

έχοντας υπόψη την έγκριση του Συμβουλίου[1],

έχοντας υπόψη την έγκριση της Επιτροπής[2],

αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

[1] ΕΕ ….
[2] ΕΕ ….

(1) Η Συνθήκη της Λισαβόνας δημιούργησε συνθήκες ανανέωσης και ενίσχυσης της θεσμικής ισορροπίας στο εσωτερικό της Ένωσης, επιτρέποντας στα θεσμικά της όργανα να λειτουργούν πιο αποτελεσματικά, ανοικτά και δημοκρατικά· σε αυτό το πλαίσιο, οι αρμοδιότητες πολιτικού ελέγχου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενισχύθηκαν και διευρύνθηκαν. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις εθνικές κοινοβουλευτικές πρακτικές αλλά και με τις απαιτήσεις που επιβάλλουν η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (εφεξής «οι Συνθήκες»), οι εξεταστικές επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να ενισχυθούν και να τους ανατεθούν συγκεκριμένες, γνήσιες και σαφώς οριοθετημένες εξουσίες που να συνάδουν περισσότερο με το πολιτικό κύρος και τις αρμοδιότητές του, με ταυτόχρονο σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι εξουσίες των εξεταστικών επιτροπών, που αποτελούν έκτακτα όργανα πολιτικού ελέγχου, ασκούνται υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των άλλων θεσμικών οργάνων.

(2) Στις 19 Απριλίου 1995 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενέκριναν την απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ[1], η οποία καθορίζει τους τρόπους άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στην απόφαση αυτή προβλεπόταν το ενδεχόμενο αναθεώρησης των διατάξεών της με γνώμονα την αποκτηθείσα πείρα.

(3) Ενόψει της ανανεωμένης θεσμικής ισορροπίας την οποία έχει διαμορφώσει η Συνθήκη της Λισαβόνας καθώς και της πείρας που αποκτήθηκε με βάση το έργο των εξεταστικών επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από νέο κανονισμό.

(4) Σύμφωνα με την αρχή της ωφέλειας όπως αναγνωρίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου[1], πρέπει να μεταβιβαστούν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τις εξεταστικές του επιτροπές οι εξουσίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των

[1] ΕΕ L 78, 06.04.1995, σ. 1.

καθηκόντων τα οποία απορρέουν από το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων. Προς τον σκοπό αυτόν, επιβάλλεται επίσης τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τα κράτη μέλη να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση της άσκησης αυτών των καθηκόντων.

(5) Δεν πρέπει να συστήνονται εξεταστικές επιτροπές εφόσον τα καταγγελλόμενα γεγονότα εξετάζονται από δικαστήριο και ενόσω η αντίστοιχη υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου· για να αποφευχθεί, ωστόσο, τυχόν σύγκρουση μεταξύ διερευνήσεων πολιτικού χαρακτήρα και δικαστικών διερευνήσεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να έχει τη δυνατότητα –χωρίς να υποχρεώνεται να το πράξει βάσει των Συνθηκών– να αναστέλλει τις έρευνες μιας εξεταστικής επιτροπής εάν, μετά τη σύστασή της, κινείται δικαστική διαδικασία σχετικά με το ίδιο θέμα.

(6) Από τις αρχές της διαφάνειας, της χρηστής διακυβέρνησης και της δημοκρατικής λογοδοσίας συνάγεται ότι οι διαδικασίες των εξεταστικών επιτροπών και κυρίως οι ακροάσεις πρέπει να διεξάγονται δημοσίως· από την άλλη πλευρά, πρέπει επίσης να προβλέπεται δυνατότητα διαδικασιών κεκλεισμένων των θυρών και να θεσπιστούν κατάλληλοι κανόνες εμπιστευτικότητας προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των ερευνών, η προστασία των ζωτικών συμφερόντων των κρατών μελών, η προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως με βάση τη νομοθεσία της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και η προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου.

(7) Το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων, ως μείζον στοιχείο των εποπτικών αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου, έχει ως στόχο τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο εφαρμόστηκε στο παρελθόν η ισχύουσα νομοθεσία· επομένως, οι εξεταστικές επιτροπές επιβάλλεται να μπορούν να βασίζονται στην αξιοπιστία των αποδεικτικών στοιχείων που συλλέγονται κατά τη διάρκεια μιας έρευνας. Για τον σκοπό αυτόν, οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει να είναι σε θέση, εντός των ορίων της εντολής τους, να

[1] Απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 281, 283 έως 285 και 287/85 Γερμανία, Γαλλία, Κάτω Χώρες, Δανία και Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής [1987] Συλλογή 3203, παράγραφος 28.

διενεργούν τις έρευνες τις οποίες κρίνουν αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, και ειδικότερα να διενεργούν επιτόπιες έρευνες, να ζητούν πρόσβαση σε έγγραφα, να κλητεύουν μάρτυρες, να διοργανώνουν ακροάσεις υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού της Ένωσης ή των κρατών μελών και να ζητούν την εκπόνηση εκθέσεων εμπειρογνωμόνων.

(8) Προς όφελος της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου, οι εντολές για τη συλλογή στοιχείων από μια εξεταστική επιτροπή πρέπει να λαμβάνουν τη μορφή απόφασης, η οποία, όταν παράγει νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων, πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά πράξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έτσι ώστε να είναι δυνατός ο κατάλληλος νομικός έλεγχος.

(9) Οι έρευνες πρέπει να διεξάγονται με πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, ειδικότερα δε της αρχής της αμεροληψίας, καθώς και του δικαιώματος των εμπλεκομένων να εκφράζουν τις απόψεις τους σχετικά με τα στοιχεία που τους αφορούν.

(10) Οι εξεταστικές επιτροπές οφείλουν να σέβονται στο ακέραιο τα δικαιώματα των προσώπων που καλούν σε μαρτυρία σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(11) Στις έρευνες πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η αρχή ότι τα πορίσματα μιας διαδικασίας διερεύνησης πρέπει να στηρίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία με αποδεικτική αξία· ως εκ τούτου, η εξεταστική επιτροπή πρέπει ειδικότερα να μπορεί να έχει πρόσβαση σε όλα τα συναφή έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης, των κρατών μελών ή, εφόσον το έγγραφο θεωρείται σημαντικό για την επιτυχία της έρευνας, οποιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου.

(12) Σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας και τη δέσμευση να συνεισφέρουν στην προάσπιση της έννομης τάξης της Ένωσης, τα όργανα και οι οργανισμοί της

Ένωσης ή των κρατών μελών πρέπει να ορίζουν τους υπαλλήλους ή τα λοιπά μέλη του προσωπικού τους τα οποία εξουσιοδοτούν να εμφανιστούν ενώπιον μιας εξεταστικής επιτροπής όταν αυτή τους προσκαλεί να το πράξουν. Επιπλέον, οι αρμόδιοι για το υπό εξέταση θέμα επίτροποι θα πρέπει να μπορούν να κληθούν σε εξεταστική επιτροπή στην περίπτωση που η μαρτυρία τους κρίνεται σημαντική και απαραίτητη για την ουσιώδη αξιολόγηση της υπόθεσης.

(13) Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα πορίσματα μιας εξεταστικής επιτροπής θα στηρίζονται σε στοιχεία με αποδεικτική αξία, πρέπει επίσης να έχει το δικαίωμα να κλητεύει οποιοδήποτε πρόσωπο διαμένει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, περιλαμβανομένων υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού των οργάνων της Ένωσης ή των κρατών μελών, ως μάρτυρα ο οποίος πρέπει να υποχρεούται να απαντήσει στις ερωτήσεις που θα του τεθούν πρόθυμα, πλήρως και ειλικρινώς· επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Ένωσης θα μπορούν να συμμορφωθούν με αυτήν την υποχρέωση, πρέπει να καταστεί σαφές ότι θεωρείται ότι εξουσιοδοτούνται σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 19 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68[1], και το άρθρο 11 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται στον ίδιο κανονισμό, να ανταποκρίνονται στην κλήτευση της επιτροπής, να προσέρχονται για να εξεταστούν ως μάρτυρες και να υποβάλλουν υπομνήματα και να καταθέτουν αποδεικτικά στοιχεία αυτοπροσώπως.

(14) Με δεδομένη την ανάγκη να διασφαλιστεί η ύψιστη δυνατή αποδεικτική αξία των καταθέσεων, οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα να ζητούν από μάρτυρες να καταθέτουν ενόρκως· εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η ένορκη κατάθεση δεν είναι διαδικασία που εφαρμόζεται σε όλα τα εθνικά νομικά συστήματα στην Ένωση, οι μάρτυρες δεν πρέπει να υποχρεώνονται να ορκιστούν. Πρέπει να καταγράφεται επισήμως κάθε περίπτωση μάρτυρα που αρνείται να καταθέσει ενόρκως, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η αμερόληπτη συγκριτική αξιολόγηση της αποδεικτικής αξίας όλων των καταθέσεων.

(15) Επικυρώνοντας τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη συμφώνησαν επίσης να μεταβιβάσουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το δικαίωμα να διερευνά καταγγελλόμενες παραβάσεις ή περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης· κατά συνέπεια, πρέπει να μεριμνούν ώστε οι εθνικές τους αρχές, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, να παρέχουν την αναγκαία στήριξη που θα επιτρέψει στις εξεταστικές επιτροπές να επιτελούν το έργο τους, μεταξύ άλλων και μέσω της ταχείας ανταπόκρισης στις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής που τους απευθύνει η επιτροπή.

(16) Προκειμένου να ενισχυθεί ο δημοκρατικός έλεγχος σε επίπεδο Ένωσης, οι διατάξεις αυτού του κανονισμού χορηγούν διευρυμένες αρμοδιότητες στις εξεταστικές επιτροπές· για την ενεργοποίηση των διατάξεων αυτών, τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ερευνών και τη μεγαλύτερη συμμόρφωσή τους με τις πρακτικές των εθνικών κοινοβουλίων, στον κανονισμό αυτόν πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις· τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν την ευθύνη της μέριμνας για την επιβολή κατάλληλων κυρώσεων με βάση το εθνικό τους δίκαιο για συγκεκριμένες παραβάσεις καθώς και για την κίνηση δικαστικών διαδικασιών κατά όσων διαπράττουν τέτοιες παραβάσεις.

(17) Για να διασφαλιστεί ευρύτερο φάσμα αποτελεσματικών ένδικων μέσων, πρέπει να θεσπιστεί μια διαδικασία προδικαστικών μέτρων στο εσωτερικό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα εκτός των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών σύμφωνα με την οποία τα πρόσωπα αυτά θα μπορούν να προσφύγουν κατά των αποφάσεων οι οποίες λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν τη διενέργεια έρευνας και οι οποίες τα αφορούν ή τα επηρεάζουν άμεσα και προσωπικά. Αυτή η διαδικασία θα συμπληρώνει τα δικαστικά και εξωδικαστικά ένδικα μέσα τα οποία προβλέπουν οι Συνθήκες και τα νομικά συστήματα των κρατών μελών.

[1] ΕΕ L 56, 04.03.1968, σ. 1.

(18) Πρέπει να τηρείται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών σύμφωνα με την οποία η νομοθετική (κοινοβούλιο), η εκτελεστική (κυβέρνηση) και η δικαστική (δικαστήρια) εξουσίες να είναι διακριτές ούτως ώστε να αποτρέπεται η κατάχρηση εξουσίας.

(19) Ο παρών κανονισμός τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ενότητα 1
Αντικείμενο των εξεταστικών επιτροπών και γενικοί κανόνες που διέπουν τη σύστασή τους

Άρθρο 1
Αντικείμενο

1. Στον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται λεπτομερείς διατάξεις οι οποίες διέπουν την άσκηση του δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διερευνά, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, καταγγελλόμενες παραβάσεις ή περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης.

2. Ο Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θεσπίζει τις διατάξεις που διέπουν την εσωτερική οργάνωση αυτού.

Άρθρο 2
Σύσταση και εντολή εξεταστικών επιτροπών

1. Υπό τους όρους και περιορισμούς που τίθενται στις Συνθήκες, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να συστήνει προσωρινές εξεταστικές επιτροπές.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να συστήνει τις εν λόγω εξεταστικές επιτροπές κατόπιν αιτήματος του ενός τετάρτου των μελών του.

3. Η απόφαση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής προσδιορίζει επίσης την εντολή της, η οποία περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) το αντικείμενο και ο σκοπός της έρευνας, με αναφορά στις βασικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης·
β) τη σύνθεση της επιτροπής βάσει της ισόρροπης εκπροσώπησης των πολιτικών

δυνάμεων·

γ) το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή της έκθεσής της, το οποίο δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τους 12 μήνες ***από την πρώτη σύγκληση της επιτροπής*** και μπορεί να παραταθεί δύο φορές κατά τρεις μήνες το πολύ με αιτιολογημένη απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 3

Κατάργηση εξεταστικών επιτροπών

Η εξεταστική επιτροπή καταργείται:

α) όταν υποβάλει την έκθεσή της· ή

β) όταν λήξει το χρονικό όριο για την υποβολή της έκθεσής της· και

γ) εν πάση περιπτώσει, κατά τη λήξη της κοινοβουλευτικής περιόδου.

Άρθρο 4

Επανάληψη έρευνας

Όσον αφορά υπόθεση η οποία έχει αποτελέσει ήδη αντικείμενο έρευνας μιας εξεταστικής επιτροπής, μια εξεταστική επιτροπή μπορεί να συσταθεί ή να συσταθεί εκ νέου μόνον εάν μετά την υποβολή της σχετικής έκθεσης της αρχικά επιληφθείσας εξεταστικής επιτροπής ή μετά το πέρας της εντολής της επιτροπής αυτής έχουν παρέλθει τουλάχιστον 12 μήνες και έχουν αποκαλυφθεί νέα στοιχεία. Η σύσταση μπορεί να πραγματοποιηθεί σε κάθε περίπτωση εάν έχουν προκύψει νέα, σοβαρά στοιχεία τα οποία κρίνονται ικανά να τροποποιήσουν σημαντικά πορίσματα.

Ενότητα 2

Γενικοί διαδικαστικοί κανόνες

Άρθρο 5

Ασυμβατότητες

1. Δεν επιτρέπεται να συσταθεί εξεταστική επιτροπή όταν τα καταγγελλόμενα γεγονότα εξετάζονται ενώπιον δικαστηρίου και ενόσω εκκρεμεί η δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης.

2. Εάν, μετά τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, κινηθεί νομική διαδικασία για το όμοιο θέμα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλείται να αποφασίσει αν πρέπει να αναστείλει την έρευνα της επιτροπής.

   Σχετικό αίτημα μπορεί να υποβληθεί από κράτος μέλος, την Επιτροπή ή πρόσωπο το οποίο εμπλέκεται άμεσα και προσωπικά στην έρευνα.

   Η χρονική διάρκεια της αναστολής δεν συνυπολογίζεται για τον καθορισμό του χρόνου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Άρθρο 6

Δημόσιος χαρακτήρας των εργασιών

1. Οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, και ιδιαίτερα οι ακροάσεις τις οποίες διοργανώνει η επιτροπή, διεξάγονται δημοσίως.

2. Κατ' εξαίρεση, μπορούν να πραγματοποιηθούν συνεδριάσεις κεκλεισμένων των θυρών εάν αυτό ζητηθεί από το ένα τέταρτο των μελών της εξεταστικής επιτροπής, από θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης ή από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Κατόπιν αιτήματός τους, η ακρόαση των μαρτύρων και εμπειρογνωμόνων δύναται να πραγματοποιηθεί κεκλεισμένων των θυρών.

Οι πληροφορίες που χαρακτηρίζονται εμπιστευτικές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7, εξετάζονται κεκλεισμένων των θυρών.

3. Η εξεταστική επιτροπή οφείλει να ενημερώνει κάθε πρόσωπο το οποίο κατονομάζεται κατά τη διάρκεια έρευνας η οποία μπορεί να αποβεί εις βάρος του· οφείλει δε να δεχτεί σε ακρόαση ένα τέτοιο πρόσωπο εφόσον το ζητήσει το ίδιο.

Άρθρο 7

Εμπιστευτικότητα

1. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται από την εξεταστική επιτροπή χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνον για την άσκηση των καθηκόντων της. Η δημοσιοποίησή τους απαγορεύεται εάν περιλαμβάνουν υλικό εμπιστευτικού χαρακτήρα. Την ευθύνη της διαχείρισης και της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών φέρει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τα ελάχιστα κοινά πρότυπα ασφαλείας που εφαρμόζονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται κατ' αναλογία ως προς τη δημοσιοποίηση πληροφοριών οι οποίες ενδέχεται να βλάψουν είτε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας ενός ατόμου, ειδικότερα σε σχέση με το δίκαιο της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είτε τα εμπορικά συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 8

Συνεργασία

Τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης μεριμνούν ώστε τα μέλη και το προσωπικό τους να παρέχουν στην εξεταστική επιτροπή την αναγκαία συνδρομή για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές αρχές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, να παρέχουν στην εξεταστική επιτροπή την αναγκαία συνδρομή για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Άρθρο 9

Επικοινωνία

Κάθε επικοινωνία της επιτροπής με τις εθνικές αρχές ή τα δικαστήρια των κρατών μελών για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού διεξάγεται μέσω των Μονίμων Αντιπροσωπειών τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 10

Αποτελέσματα των ερευνών

1. Μετά την περάτωση της έρευνας, η ***τελική*** έκθεση της εξεταστικής επιτροπής υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο ***την αποδέχεται ή την απορρίπτει χωρίς τροπολογίες***.

2. Η τελική έκθεση της επιτροπής μπορεί να περιλαμβάνει μια μειοψηφούσα γνώμη ως επίσημο μέρος του κειμένου, εφόσον η εν λόγω μειοψηφούσα γνώμη υποστηρίζεται τουλάχιστον από το ένα τέταρτο των μελών της επιτροπής.

3. Βάσει της έκθεσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, ειδικότερα, να παραπέμψει το θέμα στα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης ή στις εθνικές δικαστικές ή άλλες αρχές.

   Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να διαβιβάσει στα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στα κράτη μέλη όποιες συστάσεις ενδεχομένως εκδώσει με βάση την έκθεση της εξεταστικής επιτροπής.

Ενότητα 3

Έρευνα

Άρθρο 11

Διεξαγωγή της έρευνας

1. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να διενεργήσει, εντός των ορίων της εντολής της, κάθε έρευνα την οποία κρίνει αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της. Προς τον σκοπό αυτόν, η επιτροπή εξουσιοδοτείται ειδικότερα:

– να διενεργεί επιτόπιες έρευνες·
– να ζητεί να της παρασχεθεί πρόσβαση σε έγγραφα·
– να κλητεύει μάρτυρες·
– να διοργανώνει ακροάσεις υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού της Ένωσης ή των κρατών μελών·
– να ζητεί την εκπόνηση εκθέσεων εμπειρογνωμόνων.

2. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να ζητεί από τις εθνικές δικαστικές και άλλες αρχές συνδρομή κατά τη διενέργεια της έρευνάς της. Οι εν λόγω αρχές πρέπει να παρέχουν την αναγκαία συνδρομή στην εξεταστική επιτροπή.

3. Σε περιπτώσεις που εικαζόμενες παραβάσεις ή κακοδιαχείριση στην υλοποίηση της νομοθεσίας της Ένωσης αφορούν πιθανή ευθύνη από την πλευρά ενός φορέα ή μιας αρχής ενός κράτους μέλους, η εξεταστική επιτροπή δύναται να ζητήσει από το κοινοβούλιο του εν λόγω κράτους μέλους να επιδείξει συνεργασία για την έρευνα.

Για τον σκοπό αυτόν, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να συνάψει διακοινοβουλευτικές συμφωνίες με τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

4. Οι αποφάσεις της επιτροπής που λαμβάνονται κατ’ εφαρμογή της εν λόγω Ενότητας 3 και απευθύνονται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός των θεσμικών οργάνων και

οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών πρέπει να προσφέρουν στα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται πληροφορίες σχετικά με τα παρεχόμενα ένδικα μέσα δυνάμει του άρθρου 21 του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις της επιτροπής οι οποίες παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων πρέπει να θεωρείται ότι συνιστούν πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 12

Ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων

Για τους σκοπούς της έρευνάς της, η επιτροπή λαμβάνει μια απόφαση (ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων) στην οποία περιγράφονται τα προβλεπόμενα μέσα διερεύνησης καθώς και τα στοιχεία που πρέπει να πιστοποιηθούν.

Άρθρο 13

Επιτόπιες έρευνες

Η εξεταστική επιτροπή δύναται να διενεργεί επιτόπιες έρευνες. Οι έρευνες αυτές πρέπει να πραγματοποιούνται, όπου κρίνεται αναγκαίο, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Άρθρο 14

Αιτήματα πρόσβασης σε έγγραφα

1. Μετά από σχετικό αίτημα της εξεταστικής επιτροπής προς τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, αυτά πρέπει να θέτουν στη διάθεσή της τα συναφή έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή τους.

2. Μετά από σχετικό αίτημα της εξεταστικής επιτροπής προς τις αρχές των κρατών

μελών, αυτές πρέπει να θέτουν στη διάθεσή της τα συναφή έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων των στοιχείων α) και β) του άρθρου 346 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να ζητεί από οποιοδήποτε άλλο ενεχόμενο νομικό ή φυσικό πρόσωπο να της κοινοποιήσει έγγραφα τα οποία θεωρεί ενδεχομένως αναγκαία για την επιτυχία της έρευνάς της. Τα πρόσωπα αυτά, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της Ένωσης, οφείλουν να συμμορφώνονται με το αίτημα της επιτροπής. Μπορούν να επικαλεστούν τα δικαιώματα που θα είχαν δυνάμει του εθνικού ***δικαίου*** σε περίπτωση κατάσχεσης αντικειμένων από τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου.

4. Τα αιτήματα πρόσβασης σε έγγραφα πρέπει να προσδιορίζουν τη νομική βάση και τον σκοπό του αιτήματος, να διευκρινίζουν τι έγγραφα ζητούνται και να ορίζουν τα χρονικά περιθώρια εντός των οποίων πρέπει να προσκομιστούν τα έγγραφα. Πρέπει να αναγράφουν επίσης τις δυνητικές συνέπειες αδικαιολόγητης άρνησης να προσκομιστούν τα έγγραφα τα οποία ζητεί η επιτροπή.

Άρθρο 15

Μάρτυρες

1. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να κλητεύει οποιοδήποτε πρόσωπο διαμένει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως μάρτυρα εάν θεωρεί ότι η ακρόαση του εν λόγω προσώπου είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Κάθε κλήση πρέπει να περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του συγκεκριμένου μάρτυρα και να περιγράφει επακριβώς το θέμα και τους λόγους για τους οποίους πρόκειται να εξεταστεί ο μάρτυρας. Διαβιβάζεται από την επιτροπή στην αρμόδια εθνική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ο μάρτυρας. Η αρμόδια

εθνική αρχή μεριμνά για την επίδοση της κλήσης στον μάρτυρα σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου.

2. Οι μάρτυρες των οποίων η κλήτευση έγινε προσηκόντως οφείλουν, ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση, να εμφανιστούν προς εξέταση . Οφείλουν δε να απαντούν πρόθυμα, πλήρως και ειλικρινώς στις ερωτήσεις που τους θέτουν τα μέλη της επιτροπής. Δύνανται να επικαλεστούν τα δικαιώματα που θα είχαν αν τους είχε καλέσει σε ακρόαση κοινοβουλευτική εξεταστική επιτροπή ή παρόμοιο όργανο, ή αν τους είχε κλητεύσει δικαστήριο με δικαιοδοσία για την εκδίκαση αστικών υποθέσεων, στο κράτος μέλος της διαμονής τους. Προς τον σκοπό αυτόν, δύνανται να επικουρούνται από νομικό σύμβουλο.

Οι μάρτυρες πρέπει να ενημερώνονται εκ των προτέρων για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους καθώς και για τις πιθανές συνέπειες αδικαιολόγητης άρνησης να υπακούσουν στην κλήτευση και να παραστούν προς εξέταση, ψευδούς κατάθεσης και δωροδοκίας μαρτύρων.

3. Αν ένας μάρτυρας, του οποίου η κλήτευση έγινε προσηκόντως, δεν εμφανιστεί ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής, η επιτροπή δύναται να διατάξει νέα κλήτευσή του.

4. Η επιτροπή δύναται να αποφασίσει να δεχτεί μαρτυρικές καταθέσεις υπό τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι ότι είπα την αλήθεια, όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια.» Εάν το επιθυμούν, οι μάρτυρες μπορούν να προσθέσουν συμπληρωματικό θρησκευτικό τύπο στον όρκο. Ωστόσο, κανείς δεν πρέπει να υποχρεούται να καταθέσει ενόρκως.

Καταγράφεται επισήμως κάθε περίπτωση μάρτυρα που αρνείται να καταθέσει ενόρκως.

Άρθρο 16

Μαρτυρικές καταθέσεις μελών θεσμικών οργάνων της Ένωσης και μελών κυβερνήσεων των κρατών μελών

Η επιτροπή δύναται να καλέσει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης – πλην του Δικαστηρίου – ή τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να ορίσουν ένα ή περισσότερα μέλη τους προκειμένου να συμμετάσχουν στις διαδικασίες της εφόσον η μαρτυρία τους κρίνεται σημαντική και απαραίτητη για την ουσιώδη αξιολόγηση της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήματος που υποβάλλεται σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η Επιτροπή ορίζει έναν ή περισσότερους αρμόδιους για το υπό εξέταση θέμα Επιτρόπους να εμφανιστούν ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής.

Άρθρο 17

Υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό της Ένωσης και των κρατών μελών

1. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να καλέσει τα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης ή τα κράτη μέλη να ορίσουν έναν ή περισσότερους υπαλλήλους ή μέλη του λοιπού προσωπικού τους για να συμμετάσχουν στη διαδικασία.

   Τα θεσμικά όργανα ή οι οργανισμοί της Ένωσης ή τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν τους υπαλλήλους ή τα μέλη του λοιπού προσωπικού τους τα οποία εξουσιοδοτούν να εμφανιστούν ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής.

2. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να κλητεύσει συγκεκριμένο υπάλληλο ή μέλος του λοιπού προσωπικού της Ένωσης για να καταθέσει σχετικά με θέμα το οποίο άπτεται των επαγγελματικών του υποχρεώσεων εάν κρίνει ότι η ακρόαση του εν λόγω προσώπου είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της. Ο συγκεκριμένος υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού θεωρείται ότι εξουσιοδοτείται δυνάμει των άρθρων 17 και 19 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 11 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υπακούσει στην κλήτευση της επιτροπής, να

προσέλθει για να εξεταστεί ως μάρτυρας και να υποβάλει υπομνήματα και να καταθέσει αποδεικτικά στοιχεία αυτοπροσώπως.

3. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να κλητεύσει συγκεκριμένο υπάλληλο ή μέλος του λοιπού προσωπικού κράτους μέλους για να καταθέσει σχετικά με θέμα το οποίο άπτεται των επαγγελματικών του υποχρεώσεων εάν κρίνει ότι η ακρόαση του εν λόγω προσώπου είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της. Το οικείο κράτος μέλος εξουσιοδοτεί τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό του, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού του δικαίου, να υπακούσουν στην κλήτευση της επιτροπής, να προσέλθουν για να εξεταστούν ως μάρτυρες και να υποβάλουν υπομνήματα και να καταθέσουν αποδεικτικά στοιχεία αυτοπροσώπως.

Άρθρο 18

Αίτηση δικαστικής συνδρομής

1. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να απευθύνει αιτήσεις δικαστικής συνδρομής για την εξέταση μαρτύρων των οποίων η κλήτευση έγινε προσηκόντως.

2. Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, λαμβάνουν τη μορφή απόφασης της επιτροπής και διαβιβάζονται από την επιτροπή στην αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ο μάρτυρας. Όπου απαιτείται, η απόφαση πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται.

3. Αφού ελέγξει τη γνησιότητα και νομιμότητά της, η αρμόδια δικαστική αρχή δίδει συνέχεια στην αίτηση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, μπορεί η εξεταστική επιτροπή να ζητήσει να ακολουθηθεί ειδική μέθοδος ή διαδικασία, εκτός αν αυτό δεν συνάδει με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους ή είναι μη εφαρμόσιμο λόγω των εσωτερικών πρακτικών και διαδικασιών της ή λόγω πρακτικών δυσκολιών.

4. Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής εκτελούνται ταχέως.

5. Μετά την εκτέλεση, η αρμόδια δικαστική αρχή διαβιβάζει στην εξεταστική επιτροπή την απόφαση η οποία περιλαμβάνει το αίτημα δικαστικής συνδρομής, τυχόν έγγραφα που απορρέουν από τη διαδικασία εκτέλεσής του καθώς και λεπτομερή κατάσταση εξόδων.

Άρθρο 19
Εμπειρογνώμονες

1. Η εξεταστική επιτροπή δύναται να αποφασίσει να ζητήσει την εκπόνηση εκθέσεων από έναν ή περισσότερους εμπειρογνώμονες. Στη σχετική απόφασή της προσδιορίζει την αποστολή των εμπειρογνωμόνων και καθορίζει τα χρονικά όρια εντός των οποίων πρέπει να εκπονηθεί η έκθεση.

2. Οι εμπειρογνώμονες δύνανται να γνωμοδοτούν μόνον επί θεμάτων τα οποία τους υποβλήθηκαν ρητώς.

3. Κατόπιν προτάσεως του εμπειρογνώμονα, η επιτροπή μπορεί να διατάξει την εξέταση μαρτύρων.

4. Μετά την εκπόνηση έκθεσης, ο εμπειρογνώμονας μπορεί να κληθεί σε ακρόαση από την εξεταστική επιτροπή.

Το άρθρο 18 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

Άρθρο 20
Κυρώσεις

1. Καταγράφεται επισήμως κάθε άρνηση ή μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που

ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δύναται να ανακοινώσει ***εν όλω ή εν μέρει το περιεχόμενο αυτών των καταγραφών*** και μεριμνά για τη δημοσίευση ***του ανακοινωθέντος περιεχομένου*** στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ακόλουθες παραβάσεις του παρόντος κανονισμού να υπόκεινται στις ενδεδειγμένες κυρώσεις βάσει του εθνικού τους δικαίου:

– αδικαιολόγητη άρνηση προσκόμισης ζητηθέντων εγγράφων·

– αδικαιολόγητη άρνηση ανταπόκρισης σε κλήτευση και προσέλευσης προσώπου ώστε να εξεταστεί ως μάρτυρας·

– ψευδής μαρτυρική κατάθεση· και

– δωροδοκία μαρτύρων.

Οι κυρώσεις αυτές οφείλουν να είναι ουσιαστικές, αναλογικές και αποτρεπτικές και να συνάδουν με τις κυρώσεις για αντίστοιχες παραβάσεις στο πλαίσιο των εργασιών των εξεταστικών επιτροπών στα εθνικά κοινοβούλια.

3. Όταν υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι ένα πρόσωπο διέπραξε οιαδήποτε από τις παραβάσεις που προσδιορίζονται στην παράγραφο 2, το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει το εν λόγω πρόσωπο οφείλει να κινήσει την ενδεδειγμένη διαδικασία εναντίον του βάσει του εθνικού του δικαίου.

Άρθρο 21

Ένδικα μέσα

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών δύναται να υποβάλει αιτιολογημένη γραπτή καταγγελία κατά απόφασης της εξεταστικής επιτροπής, η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογή της Ενότητας 3 και η οποία αφορά το πρόσωπο αυτό ή το επηρεάζει άμεσα και προσωπικά. Στην καταγγελία πρέπει να προσδιορίζεται η καταγγελλόμενη παράβαση του ***δικαίου της Ένωσης ή του εφαρμοστέου για το πρόσωπο αυτό εθνικού δικαίου***.

2. Η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός 10 εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον καταγγέλλοντα ή, ελλείψει τέτοιας κοινοποίησης, από την ημέρα κατά την οποία ενημερώθηκε για την εν λόγω απόφαση ο καταγγέλλων, ανάλογα με την περίπτωση.

   Μια τέτοια καταγγελία έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να λάβει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την καταγγελία κατά την πρώτη περίοδο συνόδου που έπεται της λήξης της περιόδου των 10 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της καταγγελίας. Με την απόφαση δύναται να αναιρεθεί το ανασταλτικό αποτέλεσμα της καταγγελίας.

   Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να γνωστοποιήσει στον καταγγέλλοντα την απόφαση του αυτή εντός 10 εργάσιμων ημερών καθώς και να τον ενημερώσει σχετικά με τα ένδικα μέσα που έχει στη διάθεσή του, συγκεκριμένα να προσφύγει δικαστικώς κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και/ή να υποβάλει αναφορά στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 263 και 228 αντιστοίχως της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Τυχόν παράλειψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να γνωστοποιήσει αιτιολογημένη απόφαση εντός των προβλεπόμενων χρονικών ορίων παρέχει το δικαίωμα στον καταγγέλλοντα να προσφύγει δικαστικώς κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής

Ένωσης.

Άρθρο 22

Έξοδα

Τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής των μελών ή υπαλλήλων των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης βαρύνουν τα εν λόγω θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής άλλων προσώπων, τα οποία καλούνται σε ακρόαση από εξεταστική επιτροπή, καλύπτονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τα ανώτατα όρια που έχουν καθοριστεί για την ακρόαση εμπειρογνωμόνων.

Ενότητα 4
Τελικές διατάξεις

Άρθρο 23
Κατάργηση

Η απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ καταργείται.

Άρθρο 24
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται …[*].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Έγινε …,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

[*] ΕΕ …. Να συμπληρωθεί η ημερομηνία: δώδεκα μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

«Η αλήθεια είναι βέλος και στενή η πύλη…που διαπερνά.»

BOB DYLAN

Εισαγωγή

Το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων είναι σημαντική συνιστώσα των εποπτικών αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου. Κατ' ουσίαν, σε τελική ανάλυση προσφέρει τη δυνατότητα της εποπτείας του παρελθόντος: με ποιον τρόπο εφαρμόστηκε η υφιστάμενη νομοθεσία; Καταγράφονται παραβάσεις, ή στοιχεία κακοδιοίκησης ή διαφθοράς κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας; Με άλλα λόγια: το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων έχει ως στόχο τη διερεύνηση της αλήθειας όσον αφορά το παρελθόν.

Το δικαίωμα αυτό ασκείται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους από τα δημοκρατικά κοινοβούλια σε όλο τον κόσμο. Στην πλειονότητα των κρατών μελών της ΕΕ η σύσταση εξεταστικών επιτροπών προβλέπεται και ρυθμίζεται βάσει του συντάγματος, βάσει νόμου ή διατάγματος. Η σύγκριση των διαφορετικών τύπων εξεταστικών επιτροπών που λειτουργούν εντός διαφορετικών κρατών μελών αναδεικνύει αρκετά σημαντικές διαφορές όσον αφορά τους μηχανισμούς σύστασής τους, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητές τους[1]. Επιπλέον, μπορούν επίσης να διαπιστωθούν διαφορές ως προς τη συχνότητα με την οποία συστήνονται εξεταστικές επιτροπές.

Το δικαίωμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συστήνει προσωρινές εξεταστικές επιτροπές οι οποίες διερευνούν «καταγγελίες παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου ή περιστατικά κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» αναβαθμίστηκε σε πρωτογενές δίκαιο από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Η Συνθήκη δεν παρείχε πληροφορίες για τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες που ανατίθενται στις εξεταστικές επιτροπές του ΕΚ, αφήνοντας τον καθορισμό τυχόν λεπτομερών διατάξεων σε μελλοντική διοργανική συμφωνία.

Το Κοινοβούλιο καταπιάστηκε αμέσως με τον σχεδιασμό μιας τέτοιας συμφωνίας, και μόνον μετά από μακρές διαπραγματεύσεις και την εκπόνηση δύο εκθέσεων[2] εγκρίθηκε το 1995 μια διοργανική απόφαση για τις λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο[3].

Το Κοινοβούλιο έχει ασκήσει αυτό το δικαίωμα με ιδιαίτερη σύνεση. Από το 1995 έχουν

[1] Πρβλ. την ανάλυση του Τμήματος Πολιτικής Γ: Κοινοβουλευτικές εξεταστικές επιτροπές στα εθνικά συστήματα: συγκριτική μελέτη των κρατών μελών της ΕΕ.
[2] A3-0302/92 και A4-0003/95.
[3] Απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ.

συσταθεί μόνον τρεις εξεταστικές επιτροπές:

– TRANSIT - Εξεταστική Επιτροπή για το Κοινοτικό Σύστημα Διαμετακόμισης,
– Εξεταστική Επιτροπή για τη ΣΕΒ (σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών),
– EQUI - Εξεταστική Επιτροπή για την οικονομική κρίση της εταιρείας Equitable Life Assurance Society.

Κατά τις συνεδριάσεις της, η επιτροπή EQUI σύντομα διαπίστωσε τις περιορισμένες εξουσίες που χορηγούνται στις εξεταστικές επιτροπές, γεγονός που εντέλει θεωρήθηκε ότι δεν συνάδει με το πολιτικό κύρος, τις ανάγκες και τις αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ως εκ τούτου, η επιτροπή EQUI σημείωσε στην έκθεσή της ότι:

> Με εξαίρεση την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η επιτροπή έχει πολύ μικρή εξουσία: δεν μπορεί να κλητεύει μάρτυρες, δεν υπάρχουν συνέπειες, κόστος ή ποινή εάν κάποιος ενδεχόμενος μάρτυρας αρνηθεί να συνεργαστεί στην έρευνα και δεν υπάρχουν κυρώσεις σε περίπτωση ψευδομαρτυρίας ή άρνησης συμμετοχής και απόδοσης στοιχείων ενώπιον της επιτροπής. Η επιτροπή δεν έχει ερευνητικές εξουσίες όμοιες με αυτές των δικαστηρίων όσον αφορά τις εθνικές διοικήσεις ή σε περίπτωση που ένα διοικητικό ή ιδιωτικό όργανο αρνηθεί να παραδώσει έγγραφα στην επιτροπή. Επίσης, δεν έχει τη δυνατότητα να ζητήσει τη συνδρομή ενός εθνικού δικαστηρίου κατά τη διάρκεια της έρευνάς της[1].

Τα προβλήματα αυτά, τα οποία αναδείχθηκαν από την επιτροπή EQUI, ήταν κατ' ουσίαν τα ίδια αμφιλεγόμενα ζητήματα που ανέκυψαν προηγουμένως στις διοργανικές διαπραγματεύσεις του 1995. Σε αυτήν τη βάση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκπόνησε στις 19 Ιουνίου 2007[2] σύσταση με την οποία καλείται η Διάσκεψη των Προέδρων να εφαρμόσει τις συστάσεις που περιέχονται ήδη στην έκθεση της επιτροπής EQUI, και αφορούν κυρίως τη μελλοντική μεταρρύθμιση των εξεταστικών επιτροπών.

Γιατί να αρχίσει τώρα αυτή η μεταρρύθμιση;

Η Συνθήκη της Λισαβόνας τροποποίησε τη θεσμική ισορροπία της Ένωσης και ενίσχυσε το πολιτικό κύρος του Κοινοβουλίου. Το άρθρο 14 της ΣΕΕ δηλώνει ρητώς ότι το Κοινοβούλιο ασκεί πολιτικό έλεγχο. Η Συνθήκη μετέβαλε επίσης τη διαδικασία καθορισμού των διατάξεων που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων. Ειδικότερα, το άρθρο 226 ορίζει τα εξής: *«Οι λεπτομερείς διατάξεις ... καθορίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο αποφασίζει μέσω κανονισμών με δική του πρωτοβουλία σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία, μετά από έγκριση του Συμβουλίου και της Επιτροπής»*.

Ενώ στο παρελθόν έπρεπε να ληφθεί κοινή απόφαση των τριών βασικών ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει ρητώς στο Κοινοβούλιο το δικαίωμα πρωτοβουλίας. Παρ' όλα αυτά, το Κοινοβούλιο εξακολουθεί να χρειάζεται την επίσημη συναίνεση του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Ένας άλλος λόγος για τον οποίον είναι αναγκαίο να ξεκινήσει τώρα αυτή η μεταρρύθμιση είναι το γεγονός ότι οι τελευταίες τροποποιήσεις του καταστατικού του Διαμεσολαβητή[3]

[1] A6-0203/2007.
[2] P6-TA(2007)0264.
[3] ΕΕ L 189, 17.7.2008, σ. 25.

προσέφεραν στον Διαμεσολαβητή ευρύτερες εξουσίες σε σύγκριση με τις εξεταστικές επιτροπές του Κοινοβουλίου.

Με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών εξεταστικών επιτροπών, η σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιουνίου 2007, βάσει της έκθεσης της επιτροπής EQUI, προέβλεπε ήδη τη μεταρρύθμιση των κανόνων που διέπουν τη λειτουργία τέτοιων επιτροπών. Σύμφωνα με τη μελέτη που διεξήγαγε η επιτροπή σχετικά με την κατάσταση σε 12 κράτη μέλη και την Ελβετία, τα εθνικά κοινοβούλια είναι πολύ καλύτερα εξοπλισμένα για τη διενέργεια ερευνών σε σύγκριση με το ΕΚ. Κατά συνέπεια, το Τμήμα Πολιτικής ενημέρωσε τη μελέτη και την επεξέτεινε στα κράτη μέλη τα οποία δεν είχαν συμπεριληφθεί στην προηγούμενη μελέτη. Τα αποτελέσματα καταδεικνύουν ότι το συνταγματικό καθεστώς της πλειονότητας των κρατών μελών προβλέπει τη σύσταση και λειτουργία εξεταστικών επιτροπών. Στα περισσότερα κράτη μέλη οι εν λόγω επιτροπές διαθέτουν διερευνητικές αρμοδιότητες παρόμοιες με αυτές των τακτικών δικαστηρίων, αν και σε πιο περιορισμένο βαθμό. Στα περισσότερα κράτη μέλη που διαθέτουν νομική βάση για τη σύσταση και λειτουργία εξεταστικών επιτροπών αυτές έχουν επίσης τη δυνατότητα να κλητεύουν μάρτυρες για να καταθέσουν αποδεικτικά στοιχεία. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, οι κυρώσεις ποικίλλουν από χώρα σε χώρα.

Σε σύγκριση με τις διατάξεις αυτές, η παρούσα δέσμη κανόνων που διέπει τις εξεταστικές επιτροπές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι πολύ πιο περιοριστική, ιδίως όσον αφορά την κλήτευση μαρτύρων και την επιβολή κυρώσεων σε όσους αρνούνται να συνεργαστούν.

Καθώς η Συνθήκη παρέχει στο Κοινοβούλιο δικαίωμα πρωτοβουλίας, η διαδικασία που χρησιμοποιείται είναι αυτή που ορίζεται στο άρθρο 41 του Κανονισμού του με τίτλο «Δικαιώματα πρωτοβουλίας που έχουν μεταβιβαστεί στο Κοινοβούλιο βάσει των Συνθηκών».

Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει μεταβληθεί, το Κοινοβούλιο δεν τροποποιεί απλώς την παλαιά απόφαση, αλλά μπορεί να προτείνει νέο κανονισμό, όπως υπενθυμίζεται ανωτέρω[1].

Ποιες βελτιώσεις προτείνονται;

Οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους τα αναγκαία μέσα για την εκτέλεση των καθηκόντων τους όσον αφορά τη διερεύνηση καταγγελιών για παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης ή περιστατικά κακοδιοίκησης. Αυτό συμφωνεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου: Όταν ένα άρθρο της Συνθήκης αναθέτει σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης συγκεκριμένη αποστολή, πρέπει να γίνεται δεκτό ότι αυτόματα του «παρέχει όλες τις εξουσίες που χρειάζεται για να φέρει σε πέρας την αποστολή του αυτή», ειδάλλως η διάταξη της Συνθήκης θα έχανε την πρακτική αποτελεσματικότητά της[2].

[1] Μια τεχνική λεπτομέρεια, η οποία αξίζει να αναφερθεί: Το άρθρο 107, παράγραφος β, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας καταργήθηκε από το Πρωτόκολλο αριθ. 2 το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη της Λισαβόνας για την τροποποίηση της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· εντούτοις, δυνάμει του άρθρου 106, παράγραφος α, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, το άρθρο 226 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ εφαρμόζεται για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας.

[2] Πρβλ. την απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987 για την υπόθεση 281/85.

Προκειμένου να καταρτίσει πρόταση νέου κανονισμού εκ του μηδενός –για πρώτη φορά στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου– ο εισηγητής άντλησε έμπνευση από διάφορες πηγές. Ο οργανισμός και ο κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου της ΕΕ, ιδίως τα άρθρα 24-30 και τα άρθρα 47-53, 75 αντιστοίχως, αποτέλεσαν μία από τις σημαντικότερες πηγές έμπνευσης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και η απόφαση 94/262/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ σχετικά με τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή παρέχουν πολύτιμα παραδείγματα του τρόπου οργάνωσης των εξεταστικών αρμοδιοτήτων σε υπερεθνικό επίπεδο. Το έγγραφο του Τμήματος Πολιτικής (Κοινοβουλευτικές εξεταστικές επιτροπές: μια μελέτη) παρείχε μια επισκόπηση των εξουσιών και των διαδικασιών που εφαρμόζουν οι εξεταστικές επιτροπές σε διάφορες χώρες. Φυσικά, δεν αγνοήθηκαν τα προηγούμενα κείμενα που εκπονήθηκαν σε σχέση με εξεταστικές επιτροπές του ΕΚ[1]. Τα εξαιρετικά έγγραφα, σημειώματα και συνεισφορές της Νομικής Υπηρεσίας του Σώματος βοήθησαν επίσης να προχωρήσει η μελέτη αυτών των ζητημάτων. Τέλος, ορισμένες μη αμφισβητούμενες και χρήσιμες διατάξεις που περιλαμβάνονται στην προηγούμενη απόφαση αναμφίβολα θα επιβιώσουν και στο νέο νομικό μέσο.

Η παρούσα πρόταση κανονισμού διαθέτει μια σαφέστερη και πιο λογική διάρθρωση σε σύγκριση με την παλαιότερη απόφαση. Οι σημαντικότερες βελτιώσεις μπορούν να εντοπιστούν στην Ενότητα 3 (Έρευνα).

Το σημείο αφετηρίας της μελέτης μας ήταν η πεποίθηση ότι όλα τα πορίσματα μιας έρευνας πρέπει να στηρίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία με αποδεικτική αξία. Προς τον σκοπό αυτόν, μια εξεταστική επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να διενεργεί, εντός των ορίων της εντολής της, κάθε έρευνα την οποία κρίνει αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της, συγκεκριμένα να διαπιστώνει την αλήθεια σχετικά με ορισμένα γεγονότα του παρελθόντος με τη βοήθεια αποδεικτικών στοιχείων.

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το προτεινόμενο σχέδιο κανονισμού, η επιτροπή θα έχει τη δυνατότητα να διενεργεί κάθε τύπο έρευνας, με λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τις σημαντικότερες από αυτές, ήτοι να διενεργεί επιτόπιες έρευνες, να ζητεί να της προσκομιστούν έγγραφα, να διοργανώνει ακροάσεις υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού της Ένωσης και των κρατών μελών, να κλητεύει μάρτυρες και να ζητεί την εκπόνηση εκθέσεων εμπειρογνωμόνων.

Οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει να έχουν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα –διοικητικά ή άλλα– καθώς και σε κάθε πληροφορία η οποία μπορεί να διευκολύνει το έργο τους. Πρέπει να μπορούν να συγκεντρώνουν τέτοιες πληροφορίες τόσο από τις αρχές της Ένωσης και των κρατών μελών όσο και από φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Παρά ταύτα, η εξουσία αυτή πρέπει να ασκείται μόνον στις περιπτώσεις στις οποίες η ζητούμενη πληροφορία ή έγγραφο

[1] Έκθεση σχετικά με την κρίση της Equitable life Assurance Society (A6-0203/2007)· έκθεση της 21ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 136 του Κανονισμού (A4-0187/95)· έκθεση της 12ης Ιανουαρίου 1995 σχετικά με τις λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (A4-0003/95)· Έγγραφο εργασίας της 3ης Ιανουαρίου 1995 σχετικά με το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων από το ΕΚ (εισηγητής: Alexander Langer)· έκθεση της 14ης Οκτωβρίου 1992 σχετικά με τις κοινοβουλευτικές εξεταστικές επιτροπές (A3-0302/92)· έγγραφο εργασίας της 2ας Ιουνίου 1992 σχετικά με τις κοινοβουλευτικές εξεταστικές επιτροπές (εισηγητής: François Musso).

συνδέεται με την αποστολή της οικείας εξεταστικής επιτροπής.

Στην ίδια βάση, οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει να μπορούν να κλητεύουν ενώπιόν τους κάθε πρόσωπο (υπαλλήλους της Ένωσης ή των κρατών μελών, τεχνικούς εμπειρογνώμονες, εκπροσώπους νομικών προσώπων κ.λπ.) του οποίου η μαρτυρική κατάθεση ή εμπειρογνωμοσύνη κρίνεται αναγκαία για την καλύτερη διερεύνηση της υπό εξέταση υπόθεσης.

Για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων, στο σχέδιο κανονισμού θεσπίζεται άμεση υποχρέωση προσκόμισης των εγγράφων τα οποία ζητεί η επιτροπή και ανταπόκρισης σε κλήτευση της επιτροπής για μαρτυρική κατάθεση. Ωστόσο, μια διαδικασία που περιλαμβάνεται στην αρχική απόφαση θα μπορούσε να διατηρηθεί: υπάλληλοι και μέλη του λοιπού προσωπικού της ΕΕ ή των κρατών μελών μπορούν να επιλεγούν από την ιεραρχία τους για να συμμετάσχουν στη διαδικασία. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι εκτός πραγματικότητας να φανταστούμε ότι πρακτικά θα ενεργούν με βάση τις οδηγίες που θα τους δοθούν. Ωστόσο, αν δεν μείνει ικανοποιημένη από τα έγγραφα ή τα υπομνήματα που θα της υποβληθούν σύμφωνα με αυτήν τη διαδικασία, η επιτροπή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις νέες, ισχυρότερες εξουσίες της – με άλλα λόγια, να κλητεύσει απευθείας τα πρόσωπα αυτά ως μάρτυρες. Έτσι, το προηγούμενο καθεστώς (το οποίο στηρίζεται στην καλοπιστία και την πιστή συνεργασία των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών) δεν καταργείται, όμως η απειλή χρήσης των νέων ενισχυμένων εξουσιών της επιτροπής θα μπορούσε να «συνετίσει» τα υπό διερεύνηση θεσμικά όργανα της ΕΕ ή κράτη μέλη.

Μια πολύ σημαντική βελτίωση αυτού του νέου νομικού καθεστώτος θα ήταν η υποχρέωση των προσηκόντως κλητευθέντων μαρτύρων να απαντούν πρόθυμα, πλήρως και ειλικρινώς στις ερωτήσεις που τους υποβάλλουν τα μέλη της επιτροπής. Αυτό θα ισχύει επίσης για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό της Ένωσης. Εξουσιοδοτούνται, δυνάμει του κανονισμού, να υπακούουν στις κλητεύσεις των εξεταστικών επιτροπών και να καταθέτουν ενώπιόν τους.

Αυτό το νομικό καθεστώς φαίνεται να είναι αρκετά κατάλληλο ώστε να διασφαλιστεί ότι ο πολιτικός έλεγχος τον οποίο ασκεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο –το μόνο θεσμικό όργανο της Ένωσης που εκλέγεται με άμεση ψηφοφορία– θα είναι σε τελική ανάλυση σοβαρός, αποτελεσματικός και σύμφωνος με τις προσδοκίες των ευρωπαίων πολιτών όσον αφορά τη δημοκρατική λογοδοσία και τη χρηστή διακυβέρνηση.

Στο ίδιο πνεύμα, η μη συμμόρφωση προς αυτές τις υποχρεώσεις πρέπει να συνεπάγεται κατάλληλες κυρώσεις. Προκειμένου να γίνονται σεβαστές οι αρχές nullum crimen sine lege και nulla poena sine lege, όπως ορίζονται στο άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ο κανονισμός πρέπει να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε συγκεκριμένες παραβάσεις –αδικαιολόγητη άρνηση προσκόμισης ζητηθέντων εγγράφων· αδικαιολόγητη άρνηση ανταπόκρισης σε κλήτευση και προσέλευσης προσώπου ώστε να εξεταστεί ως μάρτυρας· ψευδομαρτυρία· και δωροδοκία μαρτύρων– να υπόκεινται σε ενδεδειγμένες κυρώσεις σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθεσίες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είναι δικαστήριο· άλλωστε, το ίδιο δεν έχει καμία αρμοδιότητα να επιβάλλει κυρώσεις σε μεμονωμένους πολίτες. Ωστόσο, όταν όλα τα κράτη μέλη ενέκριναν τη Συνθήκη της Λισαβόνας, συμφώνησαν επίσης να δώσουν στο Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο το δικαίωμα να διερευνά παραβάσεις και περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Αυτό πρέπει να τα δεσμεύσει, έτσι ώστε να υποχρεώσουν το διοικητικό τους σύστημα να συνδράμει το έργο όλων των εξεταστικών επιτροπών του ΕΚ. Από την άλλη πλευρά, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν πρέπει να επιτρέψουν σε προσηκόντως κλητευθέντες υπαλλήλους οι οποίοι παραβιάζουν τον κανονισμό να κρύβονται πίσω από την ασυλία που τους παρέχει το Πρωτόκολλο αριθ. 7 με αποκλειστικό σκοπό τη διασφάλιση των συμφερόντων της Ένωσης· ως εκ τούτου, καθίσταται σαφές ότι η άρση της ασυλίας σε τέτοιες περιπτώσεις δεν πρέπει να θεωρείται αντίθετη προς το συμφέρον της Ένωσης.

Τέλος, ο σκοπός της σύστασης εξεταστικών επιτροπών πρέπει να είναι η διόρθωση παρανομιών ή αδικιών. Επομένως, οι έρευνες πρέπει να έχουν ευρύ φάσμα πιθανών αποτελεσμάτων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η καταλληλότερη δυνατή λύση. Στο σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η εξουσία να λαμβάνει τις τελικές αποφάσεις –ανεξαρτήτως των αρμοδιοτήτων που εκχωρούνται στις εξεταστικές επιτροπές για την άσκηση των καθηκόντων τους– ανήκει εντέλει στο Κοινοβούλιο. Τα πορίσματα των εξεταστικών επιτροπών θα μπορούσαν έτσι να υποβάλλονται υπό μορφή τελικής έκθεσης στο Κοινοβούλιο. Στη συνέχεια, θα εναπόκειται στο ίδιο το Κοινοβούλιο να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις συστάσεις που θα περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση, όπως να αποφασίσει να δημοσιεύσει την έκθεση, να προτείνει νομοθετική πρωτοβουλία, να παραπέμψει το θέμα στις αρμόδιες εθνικές αρχές ή αρχές της Ένωσης, να παραπέμψει το θέμα στον Διαμεσολαβητή ή να λάβει άλλα ενδεδειγμένα μέτρα, ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	11.10.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 17 –: 1 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Matthias Groote, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Helmut Scholz, Rainer Wieland